

[Justitsministeren.]

vil være sig deres ansvar bevidst, hvorfor stoler de så ikke på, at de vil kunne administrere den ordning, vi her foreslår?

Vi har ikke udelukket forhandling, men jeg kan kun forstå de udtalelser, der er fremkommet fra venstres og de konservatives ordførere, sådan, at de to partier har udelukket enhver form for forhandling på grundlag af det, der her ligger på bordet.

Poul Hartling: Det er ikke ansvar, men kontrol, det drejer sig om, sagde det ærede medlem hr. Gert Petersen. Det drejer sig om at kontrollere, men ikke om at overtage ansvaret. Som et bevis for denne tankegangs rigtighed blev det fremført, at den tidligere forsvarsminister ikke havde tilstrækkelige oplysninger om det ene eller det andet. Nu forstår jeg på justitsministeren, at oplysningerne skal komme fra ministeren, og så kan jeg ikke se, at det kommer denne sag ved, eller at et udvalg i og for sig ville have større mulighed for at skaffe sådanne oplysninger. Det er klart, at hvis det er en kontrol, som skal have effektivitet, hvor man skal kende bilagene, om jeg så må sige, som ved en revision, så vil det gøre efterretningstjenesternes arbejde vanskeligere, og det tror jeg i og for sig heller ikke nogen af ministrene er i tvivl om. Derfor er der altså en indbygget modsætning, en indre modsætning i dette lovforslag, imellem det, som man erkender er nødvendigt, og så denne tankegang om at føre en parlamentarisk kontrol. For enten bliver det ikke nogen rigtig kontrol, eller også bliver det på en måde, som vil gøre arbejdet vanskeligere.

Når justitsministeren så giver sig til at gå i rette med mig, fordi jeg sagde, at det var næsten lidt upassende af ham, så skal han citere rigtigt, for jeg sagde ikke, at det var upassende af ham at sige, at det, vi siger, er uklogt. Den mening må han gerne have. Om den så er rigtig eller ej, det kan vi drøfte, det er en politisk sag, men det, som jeg sagde var upassende, var, at ministeren gav udtryk for, at han ikke var sikker på, om

vores taler skulle tages efter pålydende. Den tankegang skal man ikke føre frem, og jeg vil altså til gengæld heller ikke sige, at jeg ikke tager ministerens udtryk efter pålydende. Jeg går ud fra, at når man udtaler sig fra denne talerstol, så siger man det, man mener, og det kan man tage efter pålydende. Vi stoler på ministeren og skulle så også kunne stole på, sagde justitsministeren, at de ville administrere den ordning, de her foreslår, på den rigtige måde. Hvis de vil administrere på den rigtige måde, så behøver vi jo ikke noget kontroludvalg. Dette skulle netop være et udvalg, der skulle kontrollere ministeren, men det mener jeg vi har ministeransvarlighedsloven til, og til at kontrollere tjenesterne mener jeg vi har ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Morten Lange): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om dronning Margrethe den Andens civilliste

og
forslag til lov om årpenge for dronning Ingrid.

Valgt blev: *Gorrsen, Ritt Bjerregaard, Ove Hansen, Lysholt Hansen, Thomas Have, Evald Kristensen, Erling Olsen, Morten Lange, Poul Dam, Hanne Budtz, Ninn-Hansen, Niels Ravn, From, Damsgaard, Poul Hartling, Svend Haugaard og Skytte.*